

लावण्यं न० लवणस्य भावः घञ् । लवणत्वे “सुक्ताफलेषु
कायावाक्तरन्तत्वाभिधानात् । प्रतिभाति यदङ्गेषु तज्जाव-
ण्यमिहोच्यते” उज्ज्वलमलुक्ते देहसौन्दर्यभेदे च ।
लासिका स्त्री लस-ण्वुल् । नर्तक्याम् लसरः । पुष्पो
लासकीत्यप्यत्र तट्टीका ।

लास्य न० लस-ण्वल् । १ लस्ये लसरः । २ वाद्यमन्त्रगीति-
तिके सेदि० । “स्त्रीमन्त्रं लास्यस्यते” इत्युक्ते स्त्री-
रस्ये च । लास्ये च । तत्रैव ।

लिकुच पु० लकुच-पुष्पो रत्नम् । (मौदार) हजे लसरः ।
लिचा(का) स्त्री लिच-गतौ कश्चिदङ्कपत्नानि पुष्पो वा
कच । १ यूकायण्डे शङ्कर० । “जालान्तरगते भानौ
यज्ञाणु इत्युक्ते रजः । तैश्चतुर्भिर्भवेज्जिह्वा” २ इत्युक्ते
परिमाणभेदे च ।

लिख लेखने तदा० पर० सक० सेट् । लिखति कलेखीत् ।
कुटादिरप्ययम् तेन लिखनमिति सिद्धम् ।

लिख गतौ भा० पर० सक० सेट् इदित् । लिङ्गति कलिङ्गीत् ।
लिखन न० कु० लिख-भावाद् ल्युट् । लेखने शब्दो च
लिखित न० लिख-भावे क्त । लेखने । आधारे क्त ।
शब्दो लसरः । विवादे अर्थसाधके शब्दो च “प्रमाणं
लिखितं भक्तिः” इति । लेख्यवद् दगप्रम् । ४ अतिकारके
शङ्कसन्निधातरि सन्निभेदे पु० ।

लिग गतौ भा० पर० सक० सेट् इदित् । लिङ्गति कलिङ्गीत् ।
लिग चिन्तीकरणे चुरा० उभ० सक० सेट् इदित् । लिङ्गयति ते
कलिङ्गिङ्गत् त ।

लिङ्ग पु० लिङ्गि-कच् । १ लिङ्गे २ उ० बो० साधारणचिह्ने
उपस्थेन्द्रिये लसरः । शब्दमानसाधने हेतौ ४ सा० स्थो-
क्ते प्रधाने तस्यात्मविनेकहेतुत्वात् तथात्वम् । १ शिवमूर्ति-
भेदे सेदि० । ६ व्याख्ये ७ व्यक्ते शब्दमन्त्रे पदसाधुताप्रयो-
जके उर्ध्वभेदे लिङ्गा० । ६ रूपेणकाशनसामर्थ्ये च । “लभता
च लिङ्गमिति” जीर्वाणकाः ।

शब्दधर्मलिङ्गं चास्माभिः शब्दार्थरत्ने निरूपितं यथा
“लिङ्गत्वञ्च प्राकृतगुणगतावस्थान्तको धर्म एव तद्विशेषश्च
पुनर्पुञ्जत्वादिः । तथा हि सर्वेषां त्रिगुणप्रकृतिका-
र्यतया शब्दानामपि तत्वात्वेन गुणगतविशेषाच्छब्देषु
लिङ्गविशेष इति कल्प्यते च च विशेषः शास्त्रे इत्य-
सम्यग्भावि । “विकृतवत्त्वादीनां तत्त्वद्रूपेणावस्थानात्
न पुञ्जकत्वं सत्त्वसाधिक्ये पुञ्जस्य कल्पत्वे (रज साधिक्ये)
स्त्रीत्वमिति” । एवञ्च लिङ्गत्वं शब्दधर्मत्वेऽपि शब्देन

वहायीभेदोपात्त एवमिति बाधके अर्थेऽपि साक्षात्
तत्पारतन्त्र्येण वा सत्त्वं तस्य विशेषणत्वम् शब्दबोधे
शब्दभानस्येष्टत्वाच्च शब्दस्य नामार्थतावत् तद्वत्लिङ्ग-
स्यापि नामार्थतौचित्यात् “न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः
शब्दात्तुगमादते” इति हय्युक्तेः “शब्दोऽपि यदि भेदेन
विवक्षा स्यात्तदा तथा । नो चेत् श्रीलादिभिः सिद्धो-
त्तवावर्धेऽवभासते” हय्युक्ते च शब्दानां नामार्थ-
तावगतेः । तथा प्रातिपदिकायां भेदविवक्षायां तु
श्रीलादिभिरेव सिद्धः ज्ञातः सन् कथं प्रकारतया भा-
सते इति तदर्थः । युक्तञ्चेत्तत् पुलिङ्गः शब्द इति
व्यवहारात् “स्वमोर्नपुञ्जकादिति” पा० छान्दे शब्दस्यैव नपुं-
सकत्वव्यपदेशात् दारानित्यादौ पुंस्त्वान्वयवाचाच्च लिङ्गस्य
शब्दधर्मत्वमन्यथैतेषु लिङ्गादानन्वयापत्तेर्व्यवहारस्य त-
निर्देशासङ्गत्यापत्तेः च । तथा अर्थभेदाच्छब्दभेदवत् लि-
ङ्गभेदादपि शब्दभेद इति कल्प्यते प्रागुक्तार्थविशेषरूप-
भेदकमङ्गावात् । उक्तञ्च भाष्ये “एकार्थे शब्दान्यत्वाद-
दत्तं लिङ्गान्यत्वमिति” । एवञ्च तटादिशब्दानामनेक-
लिङ्गत्वव्यवहारः समानाहृषी० त्वेनेव वस्तुतज्जेषां
भिन्नानामेव भिन्नलिङ्गत्वमिति दिक् ।

अर्थप्रकाशनसामर्थ्यरूपलिङ्गान्तु द्वितीयादिप्रवचो
तत्त्वमन्त्रप्रकाशार्थं विनियोगसाधकं यथा “वर्हिदेवशब्दं
दानीति” शब्द दानीति पदस्य दा लवने इत्यङ्गाज्ञातो.
विद्वस्य शब्देन प्रकाशनसामर्थ्यात् वर्हिदित्यस्य चाज्ञात-
दर्भप्रकाशनसामर्थ्यात् दर्भशब्देने ससुदायमन्त्रस्य वि-
नियोगोऽवगम्यते” तत्त्वबोधः । प्रत्यक्षद्वितीयादिप्रवचो
लैङ्गिकविनियोगस्य स्यते “श्रुतिलिङ्गवाक्यप्रकरणस्यानव-
साख्यनां समवाये पारदौर्बल्यमर्थविप्रकर्षात्” जे० छ० ।
यथा “ऐन्द्रा गार्हपत्यसंप्राप्तवते” श्रुतिः ऐन्द्रो च कृक्
“कदाचन करोरसि नेन्द्र ! दास्ये” अस्य मन्त्रस्य ऐन्द्र-
प्रकाशनसामर्थ्यम् तदेतत् निरूपितं तत्त्वबोधध्याम्
“तथा हि गार्हपत्यमिति द्वितीयाद्व्यपत्यस्य गार्ह-
पत्याग्निगतं क्रियाजन्यप्रीतिफलान्नयत्यरूपं कर्मत्वं
शास्त्रादुक्तं तथा च तस्य देवतात्वं श्रुतिर्नामं क्रि-
याजन्यीति भागित्वे नोद्देश्यत्वे देवतात्वादिति गार्ह-
पत्याग्नेरूपस्यानस्य शेषितावगम्यते ऐन्द्रेति तृतीयया
कृक् करणत्वबोधनादुपस्थानशेषत्वमवगम्यते मन्त्रलिङ्गे-
नेन्द्रस्यापि शेषत्वमित्युभयोरुपस्थानं देवतात्वज्ञावगम्यते ।
तथा च विरोधः न ह्यन्यप्रकाशकमन्त्रेणान्योपस्थानं